

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: **S.**, bytom K., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa – ústredie**, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutí** správneho orgánu v konaní o invalidnom dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 07. júla 2010 č. k. 23Sd 76/2010–13, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 07. júla 2010 č. k. 23Sd 76/2010–13 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č. X. zo dňa 08.03.2010 odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku s odôvodnením, že navrhovateľka nezískala potrebný počet rokov dôchodkového poistenia na nárok na invalidný dôchodok podľa § 72 ods. 1 písm. c)

zákona č. 461/2003Z. z. o sociálnom poistení (ďalej v texte rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z.z.“).

Podľa odporkyne navrhovateľka pred vznikom invalidity získala v období od 01.09.2002 až do 28.03.2009 (tzn. do dňa vzniku invalidity) 0 rokov dôchodkového poistenia, pričom podľa hore uvedeného ustanovenia § 72 ods. 1 pre vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 22 rokov do 24 rokov sú potrebné dva roky dôchodkového poistenia.

Preto odporkyňa dospela k záveru, že u navrhovateľky nie sú splnené podmienky nároku na invalidný dôchodok.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti hore citovanému rozhodnutiu odporkyne podala navrhovateľka opravný prostriedok označený ako návrh na preskúmanie rozhodnutia súdom. Uviedla, že jej choroba je dôsledkom autonehody vo veku 16 rokov a je nevyliciteľná. Táto choroba sa začala postupne, t.č. bez pomoci príbuzných nie je schopná bežných denných činností.

Krajský súd v Nitre ako súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie ako správne v zmysle § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľka je liečená od júna 2008 psychiatrom pre schizofréniu. Psychologickým vyšetrením boli už v r. 2008 potvrdené psychotické príznaky a paranoidné koncepcie nasadnuté na ľahkú mentálnu retardáciu v pásme ľahkej debility.

Komplexné zhodnotenie zdravotného stavu navrhovateľky bolo psychiatrom zrealizované v marci 2009, kedy už chorobu jednoznačne diferencuje ako schizofréniu s viacerými príznakmi I. a II. rádu nasadnuté na deficitný intelekt.

O navrhovateľku sa stará jej matka, pretože navrhovateľka nie je schopná zabezpečiť si ani základné životné potreby. Jej matkou sú popisované príznaky halucinácií, najmä zvukových a zrakových. Pre závažné duševné ochorenie bola uznaná za invalidnú, so vznikom invalidity 29.3.2009, s čím však navrhovateľka vyslovila nesúhlas.

Odporkyňa zavrhla svoje odôvodnenie názorom, že navrhovateľku na základe uvedených skutočností nie je možné uznať za invalidnú z mladosti, pretože v tom čase neboli prítomné prvé príznaky choroby.

III.

Odvolanie navrhovateľky/stanoviská

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 09.08.2010 (č. 1. 16) proti rozsudku prvostupňového súdu navrhovateľka uznala, že nemá poistenie ani jeden deň, ale vyslovila požiadavku, aby bolo prihliadnuté na to, že zdravotné problémy má navrhovateľka od detstva. Podľa navrhovateľky zlé výsledky a ťažkosti s učením, opakovanie ročníkov boli výsledkom toho, že už vtedy trpela mentálnou retardáciou. Príznaky jej choroby však neboli posudzované vážne a prerástli do stavu, ktorý je potrebný riešiť.

Tiež navrhovateľka uviedla, že nie je schopná pracovať, ani nemá finančné prostriedky, aby uhradila dni, ktoré potrebuje k uznaniu invalidného dôchodku. Chce, aby sa tieto skutočnosti v odvolacom konaní vzali do úvahy a ešte preriešili k jej spokojnosti.

Vyjadrenie odporkyne sa v súdnom spise v čase rozhodovania vo veci nenachádzalo.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201

v spoj. s ust. § 250s ods. 2 O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250s ods. 2 záver vety O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal otázkou výkladu ustanovenia § 72 ods. 1 písm. c) zák. č. 461/2003 Z.z. v tom duchu, či navrhovateľke mohol vzniknúť nárok na invalidný dôchodok z mladosti. Pri svojich úvahách krajský súd vychádzal zo skutkových zistení vykonaných posudkovým lekárom odporkyne, ktorý pôvodný dátum vzniku invalidity navrhovateľky po komplexnom zhodnotení jej stavu psychiatrom presunul z dátumu 29.03.2009 na dátum 01.01.2010.

Potom je celkom irelevantná námietka navrhovateľky, ktorá hoci uznala, že nemá poistenie ani jeden deň, avšak argumentovala tým, že svoje zdravotné problémy má navrhovateľka od detstva s poukazom najmä na svoje zlé výsledky a ťažkosti s učením, resp. opakovanie ročníkov školskej dochádzky. Navrhovateľka však svoje tvrdenia nedoložila žiadnymi dôkaznými prostriedkami, ktoré by prinajmenej spochybnili hore uvedené lekárske závery posudkového lekára. Preto Najvyšší súd nemôže zohľadniť argument navrhovateľky,

že takéto argumenty by mal zobrať do úvahy pri svojom rozhodovaní najmä s prihliadnutím na tú skutočnosť, že príznaky jej choroby (už vtedy mala podľa svojho názoru trpieť mentálnou retardáciou) neboli posudzované vážne a prerástli do stavu, ktorý je potrebný riešiť.

Ďalšia námietka navrhovateľky, že nie je schopná pracovať a že nemá finančné prostriedky, aby uhradila dni, ktoré potrebuje k uznaniu invalidného dôchodku, je vzhľadom k meritu veci, irelevantná.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľky Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnej navrhovateľke právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 07. decembra 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, PhD. v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová